

Armin Weigel/picture alliance via Getty Images

De NAVO is dood - Duitsland zoekt militaire onafhankelijkheid

De naoorlogse orde valt uiteen.

- Josue Michels
- [27-03-2025](#)

Wijnen Herbert W. Armstrong waarschuwde in de *Echte Waarheid* van maart 1950 dat "de naties van Europa, recht in de schaduw van de grote Russische beer, onrustig worden, Amerika wantrouwen en er steeds meer over denken om zich te verenigen in een Verenigde Staten van Europa".

De afgelopen week is deze trend op een ongekende manier versneld.

Hoewel Oekraïne geen deel uitmaakt van de Noord-Atlantische Verdragsorganisatie vecht het wel tegen de traditionele vijand van de NAVO: Rusland. Recente opmerkingen en acties van de Amerikaanse president Donald Trump hebben lang bestaande aannames over veiligheid aan het wankelen gebracht. Trump is opvallend soepel geweest tegenover Rusland, terwijl hij een hardere houding heeft aangenomen tegenover Oekraïne, onder meer door het opschorten van cruciale militaire hulp en delen van inlichtingen. Onlangs nog hebben de VS hun steun voor F-16 radar-stoorzenders ingetrokken, waardoor Oekraïne een gemakkelijk doelwit voor Rusland werd.

TB_NL

Europese navo-bontgenoten zouden niet bang hoeven te zijn voor falende Amerikaanse wapens, *tenzij* ze in een belangenconflict opereerden. Juist met het oog daarop streeft Europa naar militaire onafhankelijkheid, zowel wat betreft de productie als het gebruik van wapens.

Het resultaat? De navo is in feite *dood*.

Militaire allianties zijn gebaseerd op vertrouwen. Na de Tweede Wereldoorlog mocht Duitsland zich aansluiten bij een militaire alliantie onder de veiligheidsparaplu van de VS. In feite mocht Duitsland alleen een leger hebben binnen het navo-verbond en *niet* onafhankelijk daarvan. De Geallieerden hadden slechts gedeeltelijk vertrouwen in Duitsland, net zoals de Duitsers slechts behoedzaam vertrouwden op de bescherming van de VS. Inmiddels zijn zowel de angst als het vertrouwen verdwenen.

Naast vertrouwen ontbreekt het de navo tegenwoordig aan gemeenschappelijke doelen en vijanden. Sommige Amerikanen zien geen reden om Rusland ervan te weerhouden delen van Europa in te nemen. Sommige Europeanen zien geen reden om China te isoleren nu het zich opmaakt voor een handelsoorlog en een oorlog met de VS. Onze wereldorde van de afgelopen

80 jaar valt uit elkaar. Europa verenigt zich onder een nieuw gemilitariseerd Duitsland zonder Amerikaanse beperkingen.

Weinigen durven te overwegen wat dit betekent.

Vorbereiding op conflicten met de VS

In de toekomst zullen de VS en Europa misschien niet alleen geen overeenstemming bereiken over gemeenschappelijke vijanden, maar ook met elkaar in conflict kunnen komen. De ceo van Airbus Defense and Space, Michael Schollhorn, zei op 7 maart tegen de Duitse *Augsburger Allgemeine*:

Als we de verhoging van de defensie-uitgaven gebruiken om kant-en-klare producten uit de VS te blijven kopen, maken we ons afhankelijk van anderen. De Denen, met hun Amerikaanse F-35 vliegtuigen, zien nu dat het misschien niet zo'n goed idee is als ze op een dag het idee zouden krijgen om Groenland te verdedigen. Zover zouden ze niet eens komen.

Hoewel dit scenario onwaarschijnlijk lijkt, is de zoektocht van Europa naar onafhankelijkheid zeker - en de botsing met de VS is geprofeteerd.

"In plaats van 70 procent van onze militaire behoeften in de VS te moeten kopen, zouden we ernaar moeten streven om 70 procent van onze behoeften in Europa te kunnen dekken," schreef Wolfgang Ischinger, voorzitter van de Board of Trustees van de Munich Security Conference Foundation, op 3 maart in de *Frankfurter Allgemeine Zeitung*.

"Het vervangen van militaire- en defensiecapaciteiten die door de VS geleverd worden, zou extreem moeilijk zijn voor de Europeanen," merkte EuroIntelligence op. "Het zou ook een compleet andere benadering van defensie-uitgaven en planning vereisen, één die meer Europees en minder nationaal van aard is. Maar we bevinden ons nu op het punt waarop de risico's om dit niet te doen misschien te groot zijn."

Aangezien militaire onafhankelijkheid niets betekent zonder kernwapens, denken de Duitsers aan het ondenkbare: de bom bemachtigen. De waarschijnlijke volgende kanselier van Duitsland, Friedrich Merz, wil dat Frankrijk en Groot-Brittannië hun kernwapens delen - anderen eisen openlijk dat Duitsland zijn eigen wapens krijgt.

Hoewel de recente gebeurtenissen de katalysator lijken te zijn, hebben Duitse strategen dit al lang geleden gepland.

Hoe het begon

De tweede minister van defensie van Duitsland na de oorlog, Franz Josef Strauss, schreef in *The Grand Design: A European Solution to German Reunification* (1965):

Het is terecht dat de Europese navo-landen in de tekst van het Atlantisch Verdrag een verplichting lezen om in de toekomst manieren en middelen te zoeken om hun verdediging vanuit Europa zelf mogelijk te maken, net zoals Amerika in staat is om zichzelf te verdedigen. Een ondoelmatig en onvoldoende bewapend Europa is niet in het voordeel van Amerika.

Strauss was tegen de structuur van de navo als "een Amerikaans beschermingsverbond voor vrije Europese landen" en wilde in plaats daarvan dat het werd omgevormd tot "een Amerikaans-Europees verbond van gelijken".

Hoewel het voor Strauss in zijn tijd onmogelijk was om deze doelen te bereiken, legde hij wel de basis om ze vandaag te bereiken.

Kort na de Tweede Wereldoorlog drong Strauss erop aan dat Duitsland kernwapens zou krijgen. Na veel discussie ontzegden de VS Duitsland de aankoop van een eigen bom, maar gaven Duitsland wel toegang tot Amerikaanse bommen. Voor het gebruik van deze bommen is echter de toestemming van de VS nodig, iets wat Strauss niet beviel.

Henry Kissinger, gealarmeerd door Strauss' ambitie, waarschuwde de Kennedy-regering in 1961 dat Strauss van plan was om die wapens "gewoon te pakken" wanneer hij dat nodig achtte. Kissinger stelde voor dat Amerika zijn kernwapens in Duitsland op zo'n manier zou beveiligen dat het "fysiek onmogelijk" zou zijn om ze te gebruiken zonder Amerikaanse toestemming. Over dit historisch juweeltje schreef *Der Spiegel* in 2013:

De VS voelde een "ernstige dreiging": In 1962 gebruikte het Amerikaanse leger wegversperringen, zware machinegeweren en honderden marchaussees om een kernwapendepot bij Frankfurt am Main te beveiligen tegen een vijandige overname door de Duitse minister van Defensie.

Achteraf gezien is het misschien geen toeval dat dezelfde Strauss zich richtte op het sponsoren van wetenschappelijk onderzoek en de ontwikkeling van verschillende faciliteiten in Duitsland om uranium te verrijken voor kernenergie. Duitsland heeft op dit moment enkele van de meest geavanceerde uraniumverrijkingsinstallaties ter wereld - en de mogelijkheid om sneller dan bijna elk ander land kernwapens te ontwikkelen.

Maar de voorbereidingen begonnen al veel eerder.

"Vanaf het allereerste begin van de Tweede Wereldoorlog hebben [de Duitsers] de mogelijkheid overwogen om deze tweede

ronde te verliezen, zoals ze dat ook de eerste hebben verloren, en ze hebben voor dat geval zorgvuldig, methodisch de *derde ronde gepland*," vertelde Herbert W. Armstrong de luisteraars van zijn radioprogramma op 9 mei 1945.

In zijn boek *The Nazis Go Underground* uit 1944 beschreef Curt Riess uitgebreide plannen om het nazisme in de naoorlogse jaren in leven te houden. Tientallen jaren later, in 1996, werden geallieerde inlichtingen over deze ondergrondse plannen vrijgegeven (het volledige rapport kunt u lezen in ons boekje *Germany's Conquest of the Balkans*).

Deze geschiedenis zou ons koude rillingen moeten bezorgen. Het streven van Duitsland naar militaire onafhankelijkheid is niet reactionair, maar was altijd al gepland.

Waarom dit gebeurt

Dhr. Armstrong zei dat de plannen van Duitsland succesvol zouden zijn. Hij baseerde deze voorspelling op Bijbelprofetieën.

Openbaring 17:8 beschrijft een beest, symbool voor een grote wereldmacht, dat "was en niet is". Dit beest bestaat, verdwijnt dan - om vervolgens "op te komen uit de afgrond".

Trompet-hoofdredacteur Gerald Flurry legt deze profetie uit in zijn boekje *Prophesy Again (alleen beschikbaar in het Engels)*

Tijdens de Tweede Wereldoorlog zagen we de Hitler-Mussolini-as, maar die verdween vervolgens van het toneel. Het "was en is niet"! En toch zegt God: "hoewel het er toch is"! De Asmogendheden verloren de oorlog, maar zoals meneer Armstrong keer op keer verkondigde, ze gingen gewoon ondergronds - in "de afgrond" (vers 8). Ze zijn er nog steeds - ze zijn alleen *ondergronds*. God zegt dat ze, nadat dat is gebeurd, weer zullen opkomen!

Het rijk dat we nu zien opkomen is niet nieuw, het is hetzelfde rijk dat het Europese continent al eeuwen teistert.

De geschiedenis en profetie laten zien dat dit rijk opnieuw veel bloedvergieten en wereldwijde militaire conflicten zal brengen voordat God ingrijpt. Nog belangrijker dan het begrijpen van de geschiedenis en de profetie van dit rijk is het begrijpen *waarom* deze Europese macht in opkomst is. Dhr. Flurry legt uit:

We moeten niet vergeten om het Heilige Romeinse Rijk niet de schuld te geven voor het kwaad dat het de naties van Israël aandeed. (Als u niet weet wie de naties van Israël zijn, vraag dan ons boek [De Verenigde Staten en Groot-Brittannië in de Profetieën](#) aan). "Want God heeft in hun hart gegeven om zijn plan uit te voeren, en dit eensgezind te doen, en hun koningschap aan het beest te geven, totdat de woorden van God volbracht zijn" (Openbaring 17:17). God heeft het in het hart van dit rijk gelegd om Zijn wil te vervullen. We worden gestraft vanwege "al onze gruwelen".

Iedereen die de spot drijft met de Duitse militaire opmars, begrijpt niet wie de machtige God is die hierover heeft geprofeteerd.